

UNIVERSITATEA

MIERCURI, 26 MAI 2021, ORA 18:30
LIGA I, PLAYOFF, ETAPA X
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

ACADEMICA CLINCENI

**Împreună, am scris o nouă pagină
din istoria Științei. O sărbătorim
astăzi, cu toții pe Oblemenco!**

pag. 2 » Interviu-eveniment cu unul dintre eroii finalei de la Ploiești, Dan Nistor:
„Sper să vină cât mai mulți suporterii cu Clinceni, va fi un sentiment
extraordinar să-i revedem pe Oblemenco“

pag. 8 » Povestea cupei #8

Universitatea Craiova a câștigat al 12-lea ei trofeu major, după o finală de poveste. Golurile Științei, mai ales, au fost pentru posteritate: o scăriță Ivan după o pasă perfectă a lui Nistor, un șut fenomenal de la peste 30 de metri al aceluiași Nistor și o plutire către glorie a lui Screciu, la golul victoriei. Totul a culminat cu o emoție de neuitat împărtășită apoi la unison, în centrul orașului, alături de mii de suporterii. Sărbătoarea va continua chiar pe Oblemenco, la meciul de astăzi cu Clinceni. Da, așa e la Craiova!

NISTOR:

„Oltenii au început să mă iubească foarte mult. Și eu îi iubesc pe ei!”

Cu două pase de gol și un gol de poveste, **DAN NISTOR** a fost omul meciului sâmbătă, în finala câștigată la Ploiești. Am vorbit cu Dan pentru voi într-o atmosferă relaxată (era de altfel alături de fiul său, Matteo Andrei) și a ieșit interviul de colecție de mai jos. Lectură plăcută și vă așteptăm la stadion să ne mai bucurăm o ultimă dată pe acest sezon, după care reîncepem munca.

„Nu pot exprima în cuvinte ce s-a întâmplat în autocar, în vestiar, după meci... A fost o emoție senzațională și trăită la comun, un sentiment pe care nu o să-l uit niciodată”

Dane, ce ți-a zis băiețelul tău când te-a văzut prima oară după finală?

Mi-a zis că nu i-a plăcut c-am făcut salutul prea scurt (*nota noastră – Nistor sărbătorește fiecare reușită cu un salut milităresc pe care îl practică și acasă, în joacă, cu fiul său*) și apoi m-a certat că de ce nu i-am adus cupa acasă, s-o ridice și el. I-am zis că-mi pare rău, dar oricum nu putea el s-o ridice (*râde*).

Cum s-a simțit primul meci cu spectatori după un an și trei luni de fotbal cu tribune goale?

Ne-am simțit mult mai bine și cred că s-a văzut asta pe teren. Pe mine, cel puțin, presiunea tribunei mă face să fiu mult mai concentrat și mai devotat echipei. Sper ca spectatorii să revină cât mai repede în numere cât mai mari, de la începutul sezonului viitor, pentru că avem mare nevoie de ei.

Cu ce gol celebru din istorie ai asemana reușita ta de la peste 30 de metri din finală?

Ei, hai să zic că seamănă cu golul lui Zidane din finala aceea celebră de Champions League cu Bayer Leverkusen. Bine, la el a fost din voleu și mișcată, dar mă rog, să zicem că așa s-a simțit (*râde*).

Povestește-ne puțin despre atmosfera din vestiar și din autocar de după meci. Ați făcut ceva special, care să-ți fi rămas în minte?

Sincer vă zic, nu pot exprima în cuvinte ce s-a întâmplat în autocar, în vestiar, după meci în general... A fost o emoție senzațională și trăită la comun, un sentiment pe care cu siguranță nu o să-l uit niciodată.

„Ilie Balaci e o legendă, eu sunt un simplu om și jucător de fotbal“

Al doilea trofeu pentru tine după campionatul câștigat cu CFR în 2018. Are sens să te mai întrebăm care a fost mai important și de ce?

Fără discuție, acesta este cel mai important trofeu al meu din carieră. Dar deja nu mă mai gândesc la el, 8-ul a venit și gata, e istorie. Acum gândul îmi stă iarăși doar la 5. Altfel, mă bucur să spun că mă simt foarte bine în general la Craiova. Văd că oltenii au început să mă iubească foarte mult și și eu îi iubesc pe ei.

Dacă stăm să ne gândim, numărul pe care îl porți pe tricou este un opt dublu. Crezi că are șanse 16-le să devină al doilea număr preferat al Olteniei, după 8?

Nu cred că putem să facem astfel de comparații. Eu sunt un simplu om și un jucător de fotbal, dar numărul 8 este legendar. Am un foarte mare respect pentru Ilie Balaci și pentru ce a făcut el pentru echipa națională, dar mai ales pentru această echipă și această regiune. Cât despre mine, pot doar să sper că voi deveni un jucător și mai iubit de către suporterii, dar în niciun caz nu mă voi putea compara vreodată cu Balaci.

Ce a fost mai frumos la primul gol al nostru, execuția lui Ivan sau pasa ta?

Eu zic că execuția lui Andrei, pentru că a fost așa, cireașa de pe tort. M-am bucurat mult că a marcat, pentru că e un jucător excepțional.

Ce jucători de la Astra te-au impresionat și i-ai lua la Universitatea Craiova dacă ai putea?

Ca să fac un pic haz de necaz, m-a impresionat un pic portarul lor, care trăgea de timp de prin minutul 13. Nu vreau să fiu acuzat de lipsă de modestie, dar cred că e greu ca un jucător de la Astra să aibă loc la noi în echipă. Nu neapărat pentru că n-ar avea valoare, sper să nu se supere cineva, dar noi formăm un grup foarte unit și puternic în acest moment.

Scandarea ta preferată venită dinspre peluză în timpul finalei?

„Așa e la Craiova“ este o scandare care îmi place foarte, foarte mult. Sincer, am început să o ascult și să o fredonez și cu băiatul meu acasă, mi-a intrat la suflet.

Ce v-a spus Ouzounidis după partidă?

Credeți că putut a cineva să mai stea de vorbă după finală? (*râde*) Nu

mai eram capabili de cuvinte, doar de îmbrățișări și de strigăte de fericire. Domnul antrenor ne-a dat spațiu să ne bucurăm și să ne manifestăm așa cum simțim în acele clipe, iar asta a fost foarte OK.

„Sper să vină cât mai mulți suporterii cu Clinceni, va fi extraordinar să-i revedem pe Oblemenco după atâta vreme“

Va fi întâlnirea cu Clinceni una de vacanță? Tu vei juca?

Nu va fi o întâlnire de vacanță, deoarece sunt puse în joc puncte, prestigiu și palmares. Eu cu siguranță îmi doresc și sunt pregătit să dau totul ca de fiecare dată, dacă se va apela la mine. Pe de altă parte, mă gândesc că e posibil ca domnul Ouzounidis să vrea să vadă și alți jucători. Dar cine joacă cred că e mai puțin important, mult mai important mi s-ar părea să fie cât mai mulți spectatori în tribune, pentru că va fi extraordinar să-i vedem iarăși pe Oblemenco. Ei dau frumusețea fotbalului.

Pe ce planuri crezi că trebuie să devenim mai buni sezonul viitor ca să putem spera la mai mult?

Cred că trebuie să ne îmbunătățim un pic pe plan psihic, pentru că avem momente când cedăm inexplicabil la presiune. Altfel, eu cred că am format un grup frumos și o familie adevărată și că în sezonul viitor aceasta va deveni o certitudine și un atu și mai important al nostru. Până la urmă tot va ieși soarele și pe strada noastră, sunt convins că nu va mai

trece mult timp până când titlul va reveni la Craiova și îmi doresc asta din tot sufletul.

Te întâlnești cu Dan Nistor de peste 20 de ani. Ce îl întrebi și ce crezi că o să-ți răspundă?

În primul rând să fiu eu sănătos până atunci și, mai ales, să scriu o pagină cât mai frumoasă în istoria Științei. Îmi doresc foarte mult să devin unul dintre cei cunoscuți peste ani pentru că au pus umărul la aducerea celui de-al cincilea titlu din istorie. Mai important decât viitorul cred că e să învățăm din greșelile trecutului și să nu le mai repetăm, ca să putem să facem întreaga Oltenie chiar și mai fericită decât am făcut-o sâmbătă.

Un mesaj pentru suporterii care vor citi acest interviu.

În primul rând vreau să zic că le-am simțit foarte mult lipsa și cred că sentimentul este reciproc. Sincer, la finală eu am fost convins, chiar și când au preluat conducerea în prelungiri, că cu ei în tribună este imposibil să pierdem această cupă. Și nu pot să nu mă gândesc că dacă puteau fi alături de noi și anul trecut, la acea finală cu CFR, 100% am fi fost campioni. Ce să mai, fanii noștri sunt foarte importanți pentru noi și sper ca în viitorul apropiat să îi putem avea alături la fel ca înainte. *(la finalul discuției, Dan Nistor și-a rugat și fiul de 4 ani, pe Matteo, să spună ceva pentru suporterii, iar acesta a transmis un sincer și entuziast „Hai Craiova!“).*

Cum să fii prezent pe „Oblemenco“ miercuri seara, cu Clinceni, în trei pași simpli

PASUL 1

Ia-ți bilet la meci (fizic, de la case, sau online, de pe site-ul Eventim).

PASUL 2

Procurarea unui document care atestă că nu ești infectat cu COVID-19.
E suficientă oricare dintre dovezile de mai jos, adică:

O **adeverință** care atestă că ai măcar 10 zile de la finalizarea schemei de vaccinare (rapel). Dacă ești vaccinat, o poți descărca de pe <https://adulti.renv.ro/users/login>

SAU

Un **test PCR** făcut cu cel mult 72 de ore înaintea orei de start a partidei;

SAU

Un **test rapid** făcut la partenerul Științei **Vitaplus** (au cinci centre de testare în oraș) cu cel mult 24 de ore înaintea orei de start. Pentru toți cei care se prezintă cu un bilet la meciul cu Clinceni, testul va fi **gratuit**.

PASUL 3

Vii pe „Oblemenco“ miercuri, de la 18:30, și cânti pentru Știința până răgușești.

Hai la meci, oltene! Te așteptăm cu surprize și dor

Ne-am bucurat la Ploiești după meci, ne-am bucurat și în centru a doua zi, dar bucuria cea mare vine abia astăzi, de la 18:30, pe Ion Oblemenco.

Clubul Universitatea Craiova vă invită nu doar la primul meci cu suporteri pe Oblemenco după un an și 4 luni, ci și la un show grandios de lumini și sunete care va urma după ultimul fluier al arbitrului și care va anunța ceea ce așteptăm cu toții de atâta amar de vreme: marea revedere. Nu doar între jucători și suporteri, ci între jucători, suporteri și al 12-lea trofeu major din istoria Științei: Cupa României va poposi iarăși la Craiova pentru un an. Haideți să ne bucurăm de ea împreună!

Așadar, dacă v-a fost dor de fotbal, dacă v-a fost dor de Universitatea Craiova, dacă v-a fost dor pur și simplu de o seară de neuitat petrecută cu prieteni mulți și oameni dragi, vă așteptăm mâine la stadion. Accesul este simplu, locurile sunt limitate, iar seara va fi una care promitem să fie demnă de marea reîntâlnire. Hai oltenii!

A opta cupă – povestea completă

Trofeul și cuceririle lui „oltenești”

Cupa României este o competiție eliminatorie care se desfășoară din sezonul competițional 1933-1934. Pe 30 septembrie 1934, Ripensia Timișoara câștiga prima ediție cu un 5-0 în fața Universității Cluj. Două dintre golurile bănățenilor au fost marcate de legendarul Ștefan Dobay, poreclit (nu râdeți) „Calul”. Au urmat ale 82 de ediții de cupă, disputate aproape anual, cu excepția întreruperii pricinuite de al doilea război mondial.

Din aceste 83 de finale de cupă, Universitatea a ajuns în 13 și a câștigat 8 dintre ele. Primul succes a venit în 1977, când Știința învingea UTA în sferturi, Rapid în semifinale și Steaua în finală (2-1, goluri Balaci și Cârțu).

Sorin Cârțu și Ilie Balaci, marcatorii din prima finală a Cupei României câștigată de Universitatea, 2-1 cu Steaua, pe 3 iulie 1977. Actualul președinte al Științei avea să marcheze de altfel în primele trei finale câștigate de Universitatea ('77, '78, '81).

Au urmat pe rând succesele în competiție din 1978 (finală cu Satu Mare, 3-1, goluri Cârțu, Cămătaru și Marcu), 1981 (finală cu Poli Timișoara, 6-0, goluri Balaci, Donose, Crișan, Cârțu, Negrilă), 1983 (finală tot cu Timișoara, 2-1, goluri Cămătaru), 1991 (finala cu Bacău, 2-1, goluri Zamfir), 1993 (finală cu Brăila, 2-0, goluri Vasc și Craioveanu), 2018 (finala cu Sibiu, 2-0, goluri Gustavo și Mitriță) și 2021 (goluri Ivan, Nistor și Screciu).

După finala de la Ploiești, Universitatea Craiova este pe locul 4 în clasamentul celor mai multe cupe ale României câștigate în istorie (cu 8 trofee), după Steaua (20 de trofee), Dinamo și Rapid (câte 13), dar înaintea unor nume importante ca CFR (4 cupe), Petrolul (3 cupe) sau FCSB (2 cupe). De menționat și că Rapid a obținut 7 din cele 13 trofee din palmares înainte de al doilea război mondial, când Universitatea Craiova nici nu apăruse încă.

Drumul către finala #13

Drumul Universității către a 13-a sa finală de Cupă din istorie a început în noiembrie anul trecut, chiar pe Oblemenco, împotriva unui adversar de Liga a 3-a, Progresul Spartac. Conduși de Corneliu Papură de pe bancă, „studenții” au câștigat clar, 5-0, cu goluri marcate de Mamut (2), Bic, Ofosu și Bălașa.

La primul meci pe noul post pe care l-a redistribuit Marinos Ouzounidis, Alex Cicâldău ne-a adus o victorie mare: 1-0 cu Botoșani în optimi.

Al doilea adversar al nostru a fost probabil și cel mai greu: la Botoșani, pe un viscol puternic și un teren acoperit de zăpadă, grecul Marinou Ouzounidis debuta pe banca Universității. Meciul a fost decis încă de la prima fază, când Cîmpanu l-a angajat excelent pe Andrei Ivan, vârful Științei a țâșnit dintre fundașii centrali ai oaspeților și a obținut un penalty transformat de Cicâldău.

Același Cîmpanu, autorul pasei decisive de la victoria din optimi, avea să aducă și succesul din sferturile de finală cu Chindia, după un șut în forță din careul mare. Pe teren neutru, la Buzău, alb-albaștrii au controlat partida și s-au impus mai clar decât o arăta scorul (1-0), după un meci în care ocaziile mari au aparținut Craiovei.

Sortii i-au fost favorabili Științei la tragerea pentru semifinale, când am aflat că vom întâlni revelația din acest an a competiției, Viitorul Pandurii Târgu Jiu. Prima manșă a fost tranșată clar de ai noștri, 3-0 pe Oblemeno, goluri Bic, Tudorie și Fedele. La retur Știința nu a mai forțat și nu a avut emoții pentru finală, după un 2-2 la Târgu Jiu, reușite Ofosu și Tudorie.

Marea finală

Aproximativ 2000 de fani olteni au fost prezenți pe un stadion din păcate prea mic pentru o finală atât de mare. A fost primul meci de fotbal desfășurat cu spectatori, în România, de la începutul lui martie 2020,

Poza deja tradițională de după marile victorii: jucătorii și staff-ul Științei se fotografiază cu Peluza Nord în spate, mereu la datorie.

când pandemia SARS-CoV-2 a blocat întreaga lume și universul fotbalului odată cu ea.

Universitatea începe sigură pe ea și are o posesie covârșitoare până în minutul 14, când Nistor pasează filtrant și îl lasă singur cu portarul advers pe Ivan, care înscrie cu o scăriță de efect. Contrar cursului jocului, Astra egalează trei minute mai târziu, după ce arbitrul mută în careu un fault al lui Marius Constantin petrecut la marginea careului de 16 metri.

După ce Găman înscrie pentru 1-1 de la 11 metri, urmează un forcing al Științei, care se aruncă în atac impulsionată de cântecele galeriei și trece pe lângă golul doi prin Constantin, Ivan și Cîmpanu în două rânduri.

Astra echilibrează disputa în partea a doua, având în Valentin Gheorghe cel mai bun om al ei. În ciuda ocaziilor lui Gheorghe și Boe-Kane, respectiv Ivan și Cicâldău, meciul se termină 1-1, timp regulamentar.

Încep prelungirile, la începutul cărora același Boe-Kane avea să aducă tăcerea pentru prima oară pe stadion, înscriind după o acțiune a lui Gheorghe blocată inițial de Pigliacelli. Suporterii se îndoiesc și se tem de ce e mai rău, însă jucătorii ne-au mărturisit că, mai ales cu fanii aproape, au rămas convinși chiar și la 1-2 că a opta cupă va fi a noastră. Și cel mai convins a părut Nistor, care a dat unul dintre golurile sezonului (la mare concurență cu cel marcat de Baiaram cu CFR) în minutul 100: o torpilă de la peste 30 de metri care mușcă bara lui Popa și se oprește în poartă.

Victoria finală avea să fie adusă de capul lui Screciu (aflat la primul său gol pentru seniori, din centrarea aceluiasi Nistor) și de două intervenții excelente ale lui Pigliacelli. Sărbătoarea putea începe.

Bucuria de după

Când l-am întrebat, în interviul pe care-l puteți citi integral în acest supliment, cum s-a desfășurat bucuria nevăzută a jucătorilor de după meci, din vestiar și din autocar, Dan Nistor a spus: „A fost ceva ce sincer nu pot exprima în cuvinte, o emoție senzațională trăită la comun și un sentiment pe care nu o să-l uit niciodată“. Și tot el a adăugat: „Nimeni nu mai era capabil de cuvinte, doar de îmbrățișări și strigăte de fericire.“

Deși meciul începuse la 20:30, se apropia deja miezul nopții când oltenii încă sărbătoreau laolaltă, jucători, staff și suporterii, pe stadionul din Ploiești, cupa care va purta de-a pururi, de azi înainte, numărul lui Balaci: 8. S-au cântat în cor aproape toate scandările tradiționale ale Universității, iar Nistor și Acka le-au înmănat trofeul suporterilor de la peluză, respectiv tribuna a doua, pentru a se putea bucura și ei de el. În fond, este trofeul nostru al tuturor, deci și al vostru.

Dar explozia adevărată de fericire avea să vină, la fel ca în 2018, la Craiova, unde o mare alb-albastră a curs până a umplut ochi centrul orașului și s-a bucurat de trofeul prezentat de jucători.

Și, pentru că suntem olteni „trecuți prin toate“, cum zice un alt cântec al Peluzei Nord, două bucurii nu sunt suficiente. A treia și posibil ultima și cea mai frumoasă se va desfășura mâine, la noi acasă: pe Oblemenco, cu ocazia ultimului meci din acest sezon, împotriva Academicii Clinceni. Penru că da, ce a fost mai greu, adică perioada petrecută departe de voi, a trecut. Începând din această seară, ne vedem cu toții la datorie, adică pe stadion. Forza Știința!

Marinos Ouzounidis, proaspăt coborât din autocarul care și-a croit drum prin marea de suporterii pentru a aduce staff-ul Științei la locul desemnat pentru prezentarea trofeului.